

ADVOKATFIRMA

SJØDIN MELING & CO

Gulating lagmannsrett
Postboks 7414
5020 BERGEN

Vår ref: 13823
Ansvarlig advokat: Brynjar N. Meling

St. Olavsgt. 13
Postboks 860 Sentrum
4004 STAVANGER

Telefon: 51 84 20 60
Telefaks: 51 84 20 61
Vakttef: 48 15 11 76

E-post: post@smco.no

PROSESSKRIV

TIL

GULATING LAGMANNSRETT

Sak nr: 09-104084ASD-GULA/AVD1

Ankende part: Rune Leander Hansen
Tindeland,
5568 Vikebygd

Prosessfullmektig: Advokatfirma Sjødin, Meling & Co DA
v/ advokat Brynjar N. Meling,
Postboks 860 Sentrum,
4004 Stavanger

Ankemotpart: Trude Monica Hansen
Skoglandsveien 108,
5514 Haugesund

Prosessfullmektig: Advokat Trond Hjelde
Postboks 267,
5501 Haugesund

* * *

Merknader i forhold til spørsmålet om avvisning

1. Innledning

Det vises til rettens ekspedisjon av 07.07.08 vedrørende mulig avvisning av anke.

Stavanger, 28. juli 2009

Partnere advokater:

Adv. Arvid Sjødin

Adv. Brynjar N. Meling

Adv. Erling Kjærmann

Ansatte advokater:

Adv. Tore H. Høyer

Fullmektiger:

Adv. Svein Kjetil Svendsen

Adv. Christian Faye Ree

Adv.flm. Kristine Eltvedt Fiane

Advokatassistent DNA Mona Hellevik

Advokatsekretær Hege Walbækken

Org.nr: 985 815 143 MVA
Driftskonto: 8160.10.89394
Klientkonto: 8160.10.95599

Det finnes to åpenbare grunnlag som påberopes i forhold til ovennevnte. For det første må retten avvente og se om psykiater Tungesvik finner grunn til å gå lenger enn han gjør i forhold til diagnostisering av Rune Leander Hansen. Dernest kan ikke retten avvise anken, uten å krenke barnas rettigheter til å bli hørt. Hvert av disse temaene vil bli behandlet særskilt.

2. Diagnose Rune Leander Hansen

Det var ikke for tingretten oppnevnt psykiater eller annen sakkyndig. Slik en leser tingrettens dom, basert på motpartens anførsler, legges det til grunn at Rune Leander Hansen har en alvorlig diagnose, schizofreni. Dette baserer seg på dokumenter inntatt i saken, med den grunnleggende konflikt mellom familien Hansen og barneverntjenesten i Vindafjord kommune. Vindafjord kommunes oppfatning av Hansen bygger på en sakkyndig erklæring utarbeidet på oppdrag fra Vindafjord kommune av psykiater Kirsten Westlye. Westlye hadde aldri samtaler med Hansen. Westlyes konklusjoner bygger på gamle journaler fra lang tid tilbake, i forbindelse med grunnlaget for uføretrygd for Rune Leander Hansen. Rune Leander Hansen har slik det fremkommer av den for tingretten fremlagte sakkyndige erklæring fra dr. Hans Olav Tungesvik oppsøkt psykiater for å få klarlagt sin psykiatriske status/diagnose.

Besøkene til Tungesvik begynte igjen straks etter løslatelsen fra varetekt i februar i år, og grunnlaget for uttalelsen i forbindelse med tingretten var derfor noe spedt. Tungesvik har i etterkant fulgt opp Rune Leander Hansen i samtaleterapi. Da man ble kjent med lagmannsrettens vurdering av å avvise saken, ble Tungesvik via klient kontaktet for en uttalelse. Denne er ikke innkommet ennå grunnet slik man forstår ferieavvikling hos Tungesvik. En vil fra kontoret kontakte Tungesvik direkte å ettersende denne. Det anføres at en uttalelse fra Tungesvik må veie tungt for å få en ny vurdering av omsorg/samværsproblemet. En diagnose er selvsagt av stor betydning når det gjelder vurderingen av en persons omsorgsevne. Det er stor forskjell på å ha spesielle karaktertrekk og en "annerledes oppfatning" av hvorledes et familieliv skal leves og det å ha diagnoser. Det vises her til at det ikke foreligger noen rapporter om barna som skulle volde bekymring for at de har vært utsatt for omsorgssvikt. Dette er et paradoks, i og med at det fra ankemotpartens side gjennom hele prosessen har blitt anført at Rune Leander Hansen har vært styrende, toneangivende og dominerende i forhold til så vel ektefelle som barneoppdragelse. Dette er også en indikator på at den diagnose som er lagt til grunn er feilaktig.

Uten å på noen som helst måte å opptre som sakkyndig vil man fra et lekmannsskjønn hevde at barn vokst opp med en schizofren far mest sannsynlig ville hatt påfallende trekk, og båret preg av dette. Det bør derfor i forbindelse med en rettslig overprøving vurderes sakkyndighet. Dette kommer en tilhake til når saken er henvist til behandling.

3. Barnas ønsker

Etter gjeldende rett, FN's barnekonvensjon, og EMK art. 8, har barna rett til så vel å uttale seg før avgjørelser blir truffet, som de har krav på beskyttelse av sitt familieliv. Som retten er fullt kjent med skal det også legges vesentlig vekt på barnas uttalelse etter deres alder og utvikling, og når barna har fylt 12 år skal det legges stor vekt på barnas mening.

I den foreliggende sak har samtlige av barna som har uttalt seg for dommeren klart gitt uttrykk for at de ønsker å ha like stor kontakt med begge foreldrene. Det er viktig for retten å merke seg at uttalelsene er kommet etter at barna har vært frarøvet kontakten med sin far i nær innpå og endatil over ett år. Barna har således, når de gir uttrykk for at de ønsker å være med sin far like mye som med sin mor, ikke vært under påvirkning fra ham. Det er ingen holdepunkter tuftet på et faktisk og saklig grunnlag for en slik anførsel. Å avvise en anke innebærer at barna blir sittende med en avgjørelse hvor deres rett til å uttale seg, og rettens plikt til å legges stor vekt på deres uttalelse, blir illusorisk og uten reell betydning. Således vil det å avvise anken være en krenkelse av deres rettigheter etter FN's barnekonvensjon.

Ved å avvise anken vil også retten drive disse barna inn i en uholdbar situasjon, ved at de ikke blir hørt, ikke vil respektere avgjørelsen fra retten. Det er svært uheldig at så vel Frøydis som Stauda opplever krenkelsen ved tingrettens dom som så stor at de har valgt i etterkant av dommen å oppsøke faren, og i lange perioder bo sammen med ham. Dette er ikke uheldig fordi de der er utsatt for omsorgssvikt, men fordi man har en faktisk situasjon som ikke er overensstemmende med den rettslige. Det foreligger ingen rapporter om avvikende atferd for barna etter at de tok opphold hos far, eller at de er der på bakgrunn av annet enn egen fri vilje og eget ønske. Det vises her til vedlagte uttalelse fra Frøydis. Denne er oversendt undertegnede på telefaks via klient.

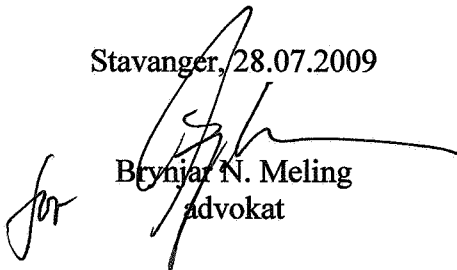
4. Subsidiært

Ut i fra barnas alder ber man at saken kan stille seg annerledes for de store barna enn de yngre barna. Retten må vurdere dersom de mener det er grunnlag for å avvise saken for de barna som ikke har uttalt seg, vurdere hvorvidt man skal vurdere anken fremmet for så vidt gjelder barna som har gitt uttrykk for kontakt med far av et betydelig større omfang enn det som er fastlagt av tingrettens dom. Det bør her nevnes at min klients ønske er jo å ha barna samlet slik at sistnevnte løsning fremstår som langt fra optimal for ham. En peker dog på at Hansen under tingrettens behandling var klar på at barnas ønsker var viktig for ham og han endret derfor påstanden for så vidt gjelder Gudmund, og respekterte hans ønske om å ha fast bosted hos moren og regulere kontakten med faren selv.

5. Avslutning

Det foreligger således intet grunnlag for å avvise anken. Barnas rettigheter vil bli krenket, og en finner grunn til å påpeke at det er tvil om diagnosegrunlaget er riktig. En ber ved dette om at anken henvises til behandling.

Stavanger, 28.07.2009

Brynjar N. Meling
advokat

-- 20090727-erkl-idun.html

Erklæring til Rune L. Hansen, fra Idun Hansen

Saken dreier seg uansett om at det er to sider som står imot hverandre, og den ene siden ønsker å frata barna deres far, hjemsted, skole, trivsel, identitet og integritet, den andre siden aksepterer ikke dette.

Idun sier det er helt feil å frata barna dette, helt feil for alle barna og hele familien. Er det noe som rettferdiggjør dette? De som har tatt slike avgjørelser kjenner ikke til behovet til de enkelte av ungene. Både ungene og foreldrene er friske og talentfulle og det er vel ingen grunn for å frata barna eller foreldrene noe?

Idun sier videre at hun merker på ungene at det virker skadelig og ødeleggende for de å være borte fra pappa. Og at det er lett å se at det som skjer har en dårlig påvirkning på hver enkelt av ungene. At de er misfornøyde, bråkete, trasige, viser trass på mange måter. Og at det som har skjedd og skjer gjør ungene usikre og undrende og forvirret. Og at det er ikke rett at ungene skal bli behandlet slik.

Dette ønsker Idun særlig å ha sagt og står hun inne for og underskriver hun hermed.

Idun Hansen, Vikebygd, mandag 27. juli 2009

Idun Hansen